

Sygn. akt II CSK 213/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon

w sprawie z powództwa J. M.

przeciwko S. W.

o ochronę dóbr osobistych,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 października 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 1 października 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 1 października 2013 r. Sąd Apelacyjny w [...] zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w P., w sprawie z powództwa J. M. przeciwko S. W., o ochronę dóbr osobistych.

Powód wniósł skargę kasacyjną, w której żądał uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania sądowi II instancji, ewentualnie żądał uchylenia zaskarżonego wyroku i jego zmianę przez oddalenie apelacji. Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazał, że w sprawie zachodzi potrzeba wykładni przepisów prawnych, a skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia takich przesłanek, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

We wniesionej skardze kasacyjnej wniosek o przyjęcie do rozpoznania oparty został na art. 398⁹ § 1 pkt 2 i 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie zachodzi potrzeba wykładni przepisów prawnych. Skarga kasacyjna nie jest oczywiście uzasadniona. W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnego rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).